U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci žalobce F. K., zast. JUDr. Alenou Vrlíkovou, advokátkou Záhuní 349, Frenštát pod Radhoštěm, proti žalovanému Ministerstvu zemědělství, Těšnov 17, 117 05 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2001 č. j. 45289/2001/H-5010,

t a k t o :

Návrh se odmítá.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

U Vrchního soudu v Praze napadla dne 2. 4. 2002 žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2001 č. j. 45289/2001/H-5010 s tím, že bylo požadováno zrušení tohoto rozhodnutí, a to včetně rozhodnutí správního orgánu vydaného v prvním stupni. Druhostupňovým rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu Vsetín – pozemkového úřadu, ze dne 10. 10. 2001 č. j. ÚP/10/97/F1/202, jímž bylo rozhodnuto o schválení návrhu jednoduché pozemkové úpravy podle § 9 odst. 4 zák. č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a § 19 zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku.

Protože věc nebyla vyřízena Vrchním soudem v Praze do dne 31. 12. 2002, podle ustanovení § 132 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, věc převzal k dokončení Nejvyšší správní soud. Ten se nejprve zabýval otázkou, zda může se věcí zabývat meritorně a ji rozhodnout. V tom došel k závěru, že v daném případě je namístě postup podle ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s., podle něhož soud návrh odmítne, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci. V daném případě má soud za to, že věc rozhodování Okresního úřadu Vsetín – Okresního pozemkového úřadu o pozemkové úpravě podle zák. č. 284/1991 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech (§ 9 odst. 4 zák.) spadá pod ty případy, kdy správní orgán v mezích své zákonné pravomoci rozhoduje v soukromoprávní věci. Pozemkové úpravy ve své většině nepředstavují vyvlastnění vlastnického práva v pravém slova smyslu, protože v podstatě jsou hromadnou dobrovolnou směnou vlastnických práv dotčených vlastníků. Ochrana těchto vlastníků, kteří s prováděnými úpravami nesouhlasí, je tu dána a je zajištěna ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, a to cestou pořadu práva, totiž podáním žaloby v občanském soudním řízení podle části páté občanského soudního řádu ve znění zákona č. 151/2002 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím soudního řádu správního. Podle § 9 zák. č. 284/1991 Sb. okresní pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkové úpravy, pokud s ní souhlasí vlastníci aspoň dvou třetin výměry půdy dotčené pozemkovou

úpravou. Ve svých důsledcích samotný postup správního orgánu s sebou přináší nikoli převládající autoritativní zásah orgánů veřejné moci vrchnostenským způsobem, nýbrž předpokládá se role arbitra, který za přesně vymezených podmínek může vydat rozhodnutí o schválení návrhu pozemkové úpravy, totiž pokud s ní souhlasí vlastníci alespoň dvou třetin výměry půdy dotčené pozemkovou úpravou. Konečně tento postup lze připodobnit typicky občanskoprávnímu soukromoprávnímu vztahu týkajícího se způsobu řešení vzájemných vztahů v rámci podílového spoluvlastnictví (§ 139 obč. zák.). Ani v případě pozemkových úprav není důvod uvažovat v odlišných kategoriích, protože opět jde pouze o způsob řešení sporů vzniklých v rámci určitého vlastnického vztahu mezi více vlastníky, o čemž je nadán rozhodovat, správní orgán.

Zákonodárce umožňuje soudní kontrolu postupu správního orgánu, a to cestou podání žaloby ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci usnesení, jimž je tento návrh odmítán Nejvyšším správním soudem. Přitom žaloba má být podána krajskému soudu, jehož místní příslušnost je dána ustanovením § 7 odst. 2 s. ř. s., totiž místně příslušným je soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práva toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

Ze všech těchto důvodů pak nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu, než aby návrh odmítl ve smyslu § 46 odst. 2 s. ř. s. a poučil žalobce o možnosti podat žalobu u věcně příslušného soudu, jak shora učinil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí není opravný prostředek přípustný (§ 53 odst. 3 à contr. s. ř. s.).

V Brně dne 18. 2. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu

7 A 38/2002 - 47

O P R A V N É U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v právní věci žalobce F.K., zast. JUDr. Alenou Vrlíkovou, advokátkou Záhuní 349, Frenštát pod Radhoštěm, proti žalovanému Ministerstvu zemědělství, Těšnov 17, 117 05 Praha 1, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2001 č. j. 45289/2001/H-5010,

t a k t o :

Usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2003 č. j. 7 A 38/2002 – 33 se opravuje tak, že na straně 2 se na místo věty „přitom žaloba má být podána krajskému soudu, jehož místní příslušnost je dána ustanovením § 7 odst. 2 s. ř. s., totiž místně příslušným je soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v posledním stupni nebo jinak zasáhl do práva toho, kdo se u soudu domáhá ochrany“ má být věta „přitom žaloba má být podána u místně příslušného okresního soudu.“

O d ů v o d n ě n í :

V důsledku úprav při práci v textovém souboru došlo k začlenění nesprávného poučení o možnosti podat žalobu v případě postupu soudu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Protože jde o zjevnou nesprávnost byl na místě postup podle § 54 odst. 4 s. ř. s. podle něhož předseda senátu opraví v rozsudku (usnesení) zjevné nesprávnosti. Lhůta pro podání žaloby pak ve smyslu poučení běží znovu, počínaje právní mocí tohoto opravného usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.). Žalobce může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o. s. ř. k místně příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu, v tom případě účinky procesních úkonů v původním řízení zůstávají zachovány.

V Brně dne 29. 4. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu